

W przypadku udzielenia na pytanie drugie lit. a) odpowiedzi twierdzącej:

- b) Czy jest dopuszczalne przeprowadzenie procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu zgodnie z art. 31 pkt 1 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ z udziałem tylko jednego wykonawcy (konkretnie dotychczasowego usługodawcy wydzielającego przedsiębiorstwa publicznego), jeżeli pracownicy wydzielającego przedsiębiorstwa publicznego stają się pracownikami wydzielonej instytucji zamawiającej w drodze przejęcia zakładu i na podstawie ich przejmowanych w niezmienny sposób, zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE, umów o pracę w związku z istniejącą praktyką zakładową mogliby oni żądać od swojego nowego pracodawcy, na podstawie krajowego prawa pracy, aby świadczenia z pracowniczego programu emerytalnego były realizowane przez dotychczasowego usługodawcę, wobec którego ekspektatywy [świadczeń emerytalnych] powstały przed przejęciem zakładu?

W przypadku udzielenia na pytanie b) odpowiedzi przeczącej:

- c) Czy instytucja zamawiająca, która nie dokonała uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i nie przeprowadziła procedury udzielania zamówień zgodnie z art. 28 dyrektywy 2004/18/WE, może wykonywać swoje prawo do określenia świadczenia – bez naruszenia obowiązujących w dziedzinie zamówień publicznych zasad konkurencji, przejrzystości i równego traktowania – przed przeprowadzeniem uregulowanej procedury udzielania zamówień w ten sposób, że wskazując sposób realizacji pracowniczego programu emerytalnego określa również sposób samofinansowania się przyszłego usługodawcy? Czy instytucja zamawiająca może w związku z tym ustalić, że oferowane mogą być tylko usługi z kasy emerytalnej działającej na zasadzie finansowania repartycyjnego i w związku z tym wyłączone są kasy emerytalne działające na zasadzie kapitałowej, mimo że świadczenia tych kas wobec ubezpieczonych pracowników nie mogą się różnić zgodnie z krajowym prawem pracy i zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE?

W przypadku udzielenia na pytanie c) odpowiedzi twierdzącej:

- d) Czy przed upływem terminu transpozycji dyrektywy 2014/24/UE⁽⁵⁾ jest tak również wtedy, gdyby prowadziło to do tego, że tylko jeden wykonawca (konkretnie dotychczasowy usługodawca) byłby w stanie zrealizować świadczenie, czy też instytucja zamawiająca, która zamierza przeprowadzić procedurę negocjacji bez publikacji ogłoszenia z udziałem tylko jednego wykonawcy zgodnie z art. 31 pkt 1 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE, jest zobowiązana już przed upływem terminu transpozycji dyrektywy 2014/24/UE do zbadania przy określaniu świadczenia, czy nie istnieje inne rozsądne rozwiązanie alternatywne lub zastępcze, a brak konkurencji nie jest wynikiem sztucznego zawężenia parametrów zamówienia, tak jak jest to przewidziane w art. 32 ust. 2 lit. b) akapit drugi dyrektywy 2014/24/UE?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz.U. L 335, s. 31).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 20 kwietnia 2016 r. – Casertana Costruzioni Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

(Sprawa C-223/16)

(2016/C 251/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casertana Costruzioni Srl

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campania per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 47 ust. 2 i art. 48 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾, tak jak zostały zastąpione przez art. 63 dyrektywy 2014/24/UE⁽²⁾, stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, które wyklucza lub może być interpretowane w ten sposób, że wyklucza możliwość wskazania przez podmiot gospodarczy, czyli podmiot, który uczestniczy w przetargu, innego przedsiębiorstwa w miejsce tego, które zostało pierwotnie wybrane jako „przedsiębiorstwo pomocnicze” i które utraciło w całości lub w części kwalifikacje wymagane do udziału w tym przetargu, co powoduje wykluczenie tego podmiotu gospodarczego z przetargu z powodu zdarzenia, którego nie można mu przypisać ani obiektywnie, ani subiektywnie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽²⁾ Dyrektywa 2014/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 22 kwietnia 2016 r. – – Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz - Union professionnelle
des industries privées du gaz/Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer.**

(Sprawa C-226/16)

(2016/C 251/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie nakładało na dostawców gazu ziemnego dodatkowe wymogi wynikające z włączenia do zakresu definicji „odbiorców chronionych” – których zużycie gazu pozwala ustalić zakres obowiązków magazynowania mających na celu zapewnienie ciągłości dostaw – odbiorców, którzy nie zostali wymienieni w art. 2 ust. 1 tego samego rozporządzenia?